

תת"ע 5772/07/17 - מדינת ישראל נגד סויפרמן פיני

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 5772-07-17 מדינת ישראל נ' סויפרמן פיני

לפני כבוד השופט דן סעדון	מדינת ישראל
המאשימה:	
נגד	
הנאשמים:	סויפרמן פיני
	ע"י ב"כ עו"ד אברמוביץ

החלטה

לנאשם נרשם ביום 16.9.15 דוח שעניינו נהיגה במהירות העולה על המותר. הדוח נשלח למענו הרשום של הנאשם ברחוב נחל צין 32/4 מודיעין וחזר בציון "עזב". הנאשם הגיש בקשה להאריך לו את המועד להישפט. בהחלטה שניתנה ביום 23.5.17 הארכתי לנאשם את המועד להישפט תוך שקבעתי כי הנאשם לא שינה את מענו ברישומי משרד הפנים והעובדה שדוחות מאוחרים לדוח הנ"ל מצאו דרכם לנאשם במען הנ"ל, לגביו צוין כי "עזב" אינה מתיישבת עם הקביעה כי הנאשם "עזב".

לאחר שניתנה לנאשם אפשרות להישפט העלה באמצעות ב"כ טענת התיישנות. ב"כ המאשימה טען בתגובה כי יש להסתמך על קביעת הדוור כי הנאשם "עזב". עוד נאמר כי על פי דין מוטל על מי שמשנה את מענו נטל לעדכן את כתובתו במשרד הפנים ולדאוג לסימון מתאים של תיבת הדואר שלו.

דין והכרעה

מכיוון שמדובר בעבירה שנאכפה באמצעות צילום חל בעניינו סעיף 225 א (א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 הקובע: "הייתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27 א' לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בעניינה הזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן: (1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה..."

במלים אחרות, על המאשימה להוכיח שהודעה על ביצוע העבירה או כתב אישום נשלחו למענו הנאשם תוך 4 חודשים

מיום ביצוע העבירה. דרישה זו נועדה לאפשר לנאשם להתמודד עם המיוחס לו בדוח בשעה שזכרונו מן המקרה עדיין טרי וברשותו עשויות להישמר עדיין ראיות העשויות לסייע בהגנתו.

במקרה זה, הדוח מעולם לא הגיע לידי הנאשם שכן הוא הוחזר לשולח בציון "עזב". לכאורה, רשאית המאשימה יכולה להיתלות בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי כדי לטעון כי חזקת המסירה הקבועה בתקנה מעבירה אל כתפי הנאשם את הנטל להראות כי לא קיבל את הדוח מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל.

אני סבור כי קביעותי בבקשה להארכת המועד עשויות להביא למסקנה כי הנאשם הרים את הנטל הרובץ לפתחו להראות כי לא קיבל את הדוח מסיבות שאינן קשורות בו. בימ"ש המחוזי בת"א עסק בנטל הרובץ על נמען בעניין דומה וקבע כי "**משהוצגו ראיות שהאיש התגורר עובר לביקור הדוור בכתובתו במקום והוכיח שקיבל דואר אחר כך במקום, לפחות הנני סובר שהוא הצליח להראות שלא באשמתו לא קיבל את הדואר אלא באשמת הדואר..**" (עפ"ת 23929-10-17 צימרמן נ' מדינת ישראל (1.11.17)).

אני סבור כי די בקביעה כי הנאשם לא שינה את מענו במרשם האוכלוסין וכי דוח מאוחר לדוח נשוא דיון זה נמסר לנאשם במען לגביו נקבע כי אותו הנאשם "עזב" כדי לקבוע כי הנאשם הרים את הנטל לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי. משך ומשאין חולק כי הדוח לא נמסר לנאשם תוך 4 חודשים ממועד העבירה הרי שדין טענת ההתיישנות להתקבל ודין האישום להתבטל וכך אני מורה.

המזכירות תעביר עותק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ח, 02 נובמבר 2017, בהעדר הצדדים.